

ԲՈՆԻ ԿՐՈՒԻԼ

Խեղճութիւն: — Տան վարձքը չի հատու-
(ցուեցաւ: —

Նետուած է ճամբուն մէջտեղ խառնափընթոր,
Գունատած խեղճ ու կըրակ իրեղէններն:
Այն կրրուիլը հոգեվարք մըն է կարծես:

Մութ անձրիւր կը ծաղրէ և կը թըրջէ
Սայլն և հին ու մին ջուրջները, ցեցակեր
կարասին, մերկացուցած, ամթալից:
Ներսը հոն հոգի մը կայ որ կը հեծէ:

Եւ պաշտպան կեցած դժբաղդ սիրոյն խըշտին
կը մտածէ նա, որ երկու տըղու նիհար
Անդամներն անթութեան համար ծընաւ,
Ո՛հ եղևիկ այն անթած սիրոյն հիւղին....

Իւ կը ճոայ դողդըղաւով, Ո՛վ իրաւունք
Տուաւ գերի, քաղցած կընոջ, որ նեղութեան
Ուրիշ կեանք մը համբոյրի չ'համար ստեղծէ..
Եղեռն է սէրը՝ անոր որ աղքատ է: —

Անձրեւին տակ կը ձգնչէ սայլն: — Խտեւէն,
Գործաւոր մը, գլուխը կախ, ծընկած ծիրած,
Կ'հետեւի իր կործանման: — Ինք կ'անցնի
(մունջ,

Ստուերամած աչքով, և չի գտնար ետին:

Եւ իր մօտ կ'ինն է, բլբլկ բլբլկ զգեստով,
Լացող կ'ինն, երկու աղոցումով: — Եւ կ'երթան
Անդապար, և ուր՝ իրենք այն չեն գտներ,
Եւ անձրիւն ուժով զանոնք կը մըտարակէ:

Սաստիկ ցաւ մը որ կարծես կը սպառնայ
Դիզուած հին ջուրջներուն ներսը կը մըրմայ,
Թափառող չորս հալումաշ գէմբերուն վրայ,
Հեծեծող, ճոռնչող սայլին մէջ կը մըրմայ:

Այն փրտած մերկացուցած կահկարասին
Որ տըղմին մէջէն կ'երթայ դէպ՝ ապագան,
Խեղճութիւնն այն՝ որ ճամբան կը խափանէ
Կարծես թէ շերտափակի մը ըսկիղըն է:

ԱՅՈՒ ՆԷԿՐԻ

Թրգ. Լ. ԱՐԻՍՏԱՅԷՍ ԳԱՍԳԱՏԻՆԵԱՆ

ԶԳԵՔ ՏԵՍԱՑ ԵՐԱՋԻՍ ՄԷՋ

Զքեղ տեսայ երազիս մէջ: — Ինչ ան-
(ծանօթ

Էր երկիրն՝ ուր ես քեզի հանդիպեցայ.
Լուս ուանշարժ օդին վրայ կը ծանրանար
Այծպրու կոյտ մը վէրքի գոյն կարմրութեամբ:

Մահաշունչ սրբանեղութիւն մը, մահաշունչ
Վըշտի ցաւ մը երկընքին մէջէն կ'անցնէր:
Հեռաւոր ձայնի գանգիւն մը կ'երերար,
Ուրուային ինչպէս տըկար ողբի լալիւն:

Կու գայիր դու դէպ՝ ինծի: — Կը բաղձայի
Ես քուկին դիմացդ ելլել, սակայն ի դուր,
Խանրակիր բեռ մը, ոգի մը նորանշան
Կարծես թէ կը կաշկանդէր զիս գետնի վրայ:

Եւ քեզի կը տենչայի ես ըսելու.
Վերջապէս դարձաւ դու հոս իմ սրբտիս քով
Մենաւոր և ցաւալից ճամբորդիչէն.
Բայց շըրթունքըս իրարու կըպած մնաց:

Դու ինծի մօտիկ էիր միանգամայն
Եւ հեռու: — Դրեթէ քեզի կը դըպչէի.
Եւ սակայն, կը վախնայի ստուեր մը գըրկել
Բազուկներս երկընցնելով: — Աստուածային,

Անուշակ տածած երազս այնքան տարի,
Սրբախ մէջ այնքան տարի, կ'անհետանար
Զգացումով մը անասական զարհուրանքի,
Անվախճան տըրտմութեան մէջ կ'անհետանար:

Եւ դու զիս նըկըրտեցար համբուրելու.
Բայց ամպերը, տըրբամած երկրին վրայ,
Շըրթունքի և վէրքի գոյն կարմրութեամբ
Զարազատ մըրրիկներու մէջ ծրարեցան,

Կը թըւէր թէ անբեղուն երկիրներէն,
Անողերուն ուաշխարհներուն սառն վըշտէն
Արգելքի հանդիսական հրաման մը գար....
Եւ համբոյրը, քու համբոյրը, ախ.... չեկաւ: —

ԱՅՈՒ ՆԷԿՐԻ

Թրգ. Լ. ԱՐԻՍՏԱՅԷՍ ԳԱՍԳԱՏԻՆԵԱՆ